

מ"ת 14934/02/14 - מדינת ישראל נגד נתנאל לוי - הובא ו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 14934-02-14 מדינת ישראל נ' לוי(עציר)
תיק חיצוני:

בפני מבקשת נגד משיב
כב' השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל
ע"י עו"ד לירן ממן
נתנאל לוי - הובא וע"י עו"ד אשכנזי

החלטה

1. בהחלטה מיום 3.3.14, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה - כאשר כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **הצתה** לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: "**חוק העונשין**"] ו**סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

אזכיר, כי על-פי עובדות כתב-האישום, המשיב קיבל צו הריסה לקרוואן בלתי חוקי שהציב בישוב גני מודיעין, בו התגורר עם אשתו. המשיב פנה אל המתלונן, שמשמש כמנהל החברה לפיתוח שכונת מגורים ביהודה ושומרון, אותו הכיר היכרות מוקדמת, וביקש ממנו לפנות בשמו אל המינהל האזרחי ולסייע לו למנוע את הריסת הקרוואן.

המתלונן הבהיר למשיב כי אינו יכול לסייע לו, והציע מספר הצעות חלופיות.

בהמשך, במספר הזדמנויות ובאמצעים שונים, איים המשיב על המתלונן במטרה להניע אותו לסייע לו בביטול צו ההריסה; כשפגש אותו במסיבת ברית מילה, המשיב פנה אל המתלונן ואיים עליו: "אם אני אפגע, אתה תיפגע". עוד אמר למתלונן: "כדאי לך לשמור עלי".

ביום 15.12.13, בישוב חשמונאים (מקום המגורים של המתלונן), עמד המתלונן על הכביש בסמוך למדרכה, בפגישה עסקית. המשיב הבחין במתלונן, נסע לעברו במהירות ובאופן מאיים ורק כשהגיע בסמוך אליו, הסיט את רכבו מהמתלונן והמשיך בנהיגה מהירה.

המתלונן נבהל והתקשר אל המתלונן ושאל אותו לפשר מעשיו. הנאשם בתגובה איים עליו והמתלונן ניתק את השיחה.

10 ימים לאחר מכן, ביום 25.12.13, הרסו אנשי המינהל את הקרוואן של המשיב.

הנאשם כעס על כך שהמתלונן לא סייע לו מול המנהל ולא מנע את ההריסה, החליט לנקום במתלונן ולהצית את רכבו.

ביום 29.12.13, בשעה 03:25 לפנות בוקר, הגיע המשיב אל ביתו של המתלונן עם אחר, כשהם מצוידים בארבעה בקבוקי תבערה ובהם בנזין. אותה עת ישנו בבית המתלונן, רעייתו וילדיהם. בחנייה הפנימית של הבית חנו שני כלי רכב השייכים למשפחת המתלונן.

המשיב והאחר זרקו מעל גדר האבן של הבית שני בקבוקי תבערה בוערים לכיוון כל אחד מהרכבים. רכב אחד התלקח וברכב השני פגעו שני בקבוקי תבערה, אשר החליקו אל הקרקע ובערו עליה. המשיב והאחר ברחו מהמקום.

בנו של המתלונן שמע קול פיצוצים, ראה להבת אש מחניית הבית והעיר את הוריו. בני המשפחה, בסיועם של שכנים, הצליחו לכבות את האש באופן שמנע את התפשטותה לתוך הבית.

כתוצאה ממעשיו הלכאוריים של המשיב, נגרם נזק משמעותי לרכבים ולחפצים אחרים שהיו בסמוך אליהם, כאשר בסך הכל נגרם למתלונן נזק כספי של למעלה מ- 200,000 ₪.

2. באותה החלטה, קיימת התייחסות להתנהגותו המפלילה של המשיב לאחר האירועים. בסמוך לאירוע ההצתה, עבר המשיב לצפון, כאשר בחקירתו מסר כי חי כחודש בבית הוריה של אשתו בקרית אתא ובמקומות נוספים. אלא, שעיון בחומר הראיות הביא לקביעת ממצאים לפיהם, המשיב עבר ממקום למקום "כדי לסחרר אותם", החל להשתמש בטלפון אחר במקביל למספר אחר שלו, וכן ערך בירורים עם ידידה (סטודנטית למשפטים) באשר לאיכוני סולר והאזנות סתר.

עוד צויין בסעיף 20 להחלטה, כי עיון בשיחותיו של המשיב עם מדובב ששהה עימו בתא וכן בהודעותיו של המדובב מעלים את המניפולטיביות של המשיב ואת נסיונותיו להערים על המשטרה. בין השאר, ביקש מהמדובב כי יתקשר לאשתו ושיזכיר לה כי אסור לה לדבר עם אף אחד ללא עורך-דין, וכי היא מכירה את כל הסיפור; וכן כי "חיכו לו בפינה והקשיבו לטלפון כל החודש, וצריך לבלבל אותם".

3. באשר לעילות מעצר נקבע, כי מעשיו של המשיב מבססים מסוכנות לציבור בכלל, ולמתלונן בפרט. המסכת המתוארת בכתב-האישום כוללת איומים מילוליים, איומים בהתנהגות - ולבסוף סיכון בני ביתו ורכושו של המתלונן במעשה ההצתה. נראה כי אך בנס, לא הסתיים האירוע בנפגעים בנפש, אך בנזק כספי ניכר.

לכך יש להוסיף, כי למשיב עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות בין השנים 2005 - 2013, לרבות בביצוע עבירות **הצתה**, סמים והפרעה לשוטר - אם כי יש לציין, כי כל ההליכים הסתיימו בהטלת ענישה הרתעתית בלבד.

עוד נקבע, כי לעילת המסוכנות מתווספת גם עילה של חשש להימלטות מהדין וחשש לשיבוש - אשר עולה באופן מובהק מהתנהגותו של המשיב לאחר האירוע, בכך שהסתתר במהלך כחודש, השתמש בפלאפון נייד נוסף - וכן מתכני השיחות עם עצור נוסף ועם מדובב.

4. המשיב נשלח לקבלת תסקיר מעצר בעניינו, ואומר כבר, כי קיימת המלצה לשחררו לחלופה שהוצעה בכפר יעבץ בתנאי "מעצר בית מלא" בפיקוח בני משפחה וחברי משפחה.

מהתסקיר למדתי אודות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב, שהינו בן 27, נשוי ואב לילדה בת 5 חודשים. בטרם מעצרו התגורר בקרוואן (המוזכר בכתב-האישום) והועסק על-ידי קבלנים לביצוע עבודות שיפוצים.

שירות המבחן מתרשם, כי התנהגותו מן העבר וההווה מתאפיינת באימפולסיביות במצבים מורכבים, ועל כן נוטה לפעול באופן תוקפני תוך קושי בהפעלת שיקול-דעת. כמו-כן, קיים קושי בהצבת גבולות פנימיים להתנהגותו ובקבלת גבולות חיצוניים של סמכות החוק. למרות עמדותיו המתוארות לגבי האירוע הנוכחי, מתרשמת קצינת המבחן כי המעצר מהווה עבורו גורם הרתעה משמעותי, כאשר הוא תיאר בפניה קשיים שונים במעצר וכן דאגה לאשתו ובתו אשר מצבה הבריאותי לוקה בחסר. ההערכה היא, כי קיימת רמת סיכון בינונית הנשקפת מהתנהגותו.

קצינת המבחן התרשמה מן המפקחים המוצעים, כאשר מרביתם חברי משפחה קרובים אשר נרתמו לסייע למשיב, אחיותיו בנות ה - 22, 24 וגיסו - כאשר צויין כי כולם מבינים את משמעות הפיקוח והאחריות המוטלת עליהם.

לאור האמור לעיל, המלצת קצינת המבחן לשחרור המשיב מבוססת על הערכתה, כי חלופת המעצר נותנת מענה לרמת הסיכון המתוארת.

5. ב"כ הפרקליטות מתנגדת לשחרור המשיב על רקע מסוכנותו הגבוהה כלפי הציבור בכלל ולמתלונן בפרט. תיארה את ההסלמה בהתנהגות המשיב כלפי המתלונן, כאשר השילוב בין עבירות הסחיטה באיומים וההצתה אינו מאפשר לשקול שחרורו, באשר לבד מן המסוכנות המדובר בעבירות המגלמות בחובן חשש לשיבוש. עוד הפנתה להתנהלות המשיב לאחר אירוע ההצתה. כן הזכירה, כי בעברו של המשיב ביצוע עבירת הצתה - עובדה המעידה על חוסר יכולת התמודדות באופן נורמטיבי. לטעמה, המדובר במשיב שלא ניתן לתת בו אמון, נעדר גבולות פנימיים, כאשר לא ניתן לקבוע כי יהא בחלופה המוצעת כדי למנוע ממנו להפר את תנאי השחרור וליצור קשר עם המתלונן.

6. ב"כ המשיב הזכיר, כי המדובר במעצר ראשון של המשיב, אשר היווה עבורו טלטלה ממשית. באשר לעבירת ההצתה הקודמת הדגיש, כי זו בוצעה לפני כעשר שנים, בעת שהיה נער. לענין מצבו האישי טען, כי אימו נפטרה לפני שנה ממחלת הסרטן, ובתו התינוקת סובלת מבעיית כליות קשה (ולתמיכה בטענותיו הגיש מסמכים רפואיים). המסוכנות של המשיב הוערכה ברמת סיכון בינונית, ולא ניתן לקבוע לגביו כי חלופת מעצר לא תסכון, כאשר שירות המבחן התרשם ממפקחים רציניים. לגישתו, מפסיקת

בית-המשפט העליון אותה הגיש ניתן ללמוד, כי במקרים חמורים יותר, שוחררו משיבים בעלי מסוכנות גבוהה לחלופות מעצר. לאור כל האמור לעיל, עותר הוא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

7. תסקיר שירות המבחן אמנם מגלה רבדים נוספים אודות אישיותו של המשיב על רקע סקירת תולדותיו והשפעת המעצר הנוכחי עליו. עם זאת, איני יכולה להתעלם מדמותו של המשיב כפי שזו עולה מבין חומר הראיות, המצטייר כאדם מניפולטיבי, חסר גבולות פנימיים או מורא מהחוק - אשר לא ניתן לתת בו אמון. גם אם הוצגה חלופת מעצר הכוללת ערבים אחראיים, איני יכולה לקבוע כי יהא בה כדי למנוע מהמשיב להפר את התנאים ואולי אף להמשיך את מסע הנקם כנגד המתלונן.

8. התרשמות זו מבוססת, כאמור, על ניתוח חומר הראיות כפי שזה פורט על-ידי בהרחבה. עוד יש להזכיר, כי אכן, כטענת הפרקליטות, המדובר במשיב אשר חלה הסלמה בפעילותו כלפי המתלונן - החל באיומים מילוליים, המשך בהתנהגות מאיימת המגלמת סחיטה באיומים וכלה בהצתה בשעות הקטנות של הלילה - אשר אך בנס הסתיימה בנזק לרכוש בלבד. לכל אלו יש להוסיף את התנהלותו לאחר האירוע, המעידה על חשש ממשי לשיבוש ולהימלטות מהדין באם ישוחרר.

9. ברקע כל אלו הרשעה קודמת של המשיב בעבירת הצתה, כאשר אמנם המדובר בהרשעה ישנה בגין עבירה שבוצעה לפני 10 שנים. עם זאת, עיננו הרואות כי אין זו הפעם הראשונה בה הוא בוחר לפתור קונפליקטים באותו אופן.

10. לאור המכלול, אני מקבלת את גישת ב"כ הפרקליטות, כי המדובר באדם שלא ניתן לתת בו אמון בכל מישור רלבנטי, כאשר באם ישוחרר קיים חשש כי לא יכבד את תנאי השחרור ו/או עלול ליצור קשר עם המתלונן ו/או לשבש הליכים ולהימלט מאימת הדין. על כן, אין הוא חוצה את אותה המשוכה הנדרשת המאפשרת בחינת שחרור לחלופת מעצר - וזאת למרות המלצת שירות המבחן.

11. ועוד יש להזכיר, כי המדובר בעבירות המבססות שילוב של עילות מעצר של מסוכנות וחשש לשיבוש. כפי שציינה ב"כ הפרקליטות, פסיקת בית-המשפט מבססת את ההלכה לפיה, ככלל, עבירות של סחיטה באיומים אינן מתאימות לחלופת מעצר, בשל אופיין, הקלות שבביצוען ונוכח המסוכנות הגלומה בהן מעצם טבען. ועוד: בעבירות מסוג זה טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא על קורבן האיומים (ראו, למשל, החלטתו של כב' השופט ג'ובראן בבש"פ 842/11 **פישמן נגד מדינת ישראל**, מיום 7.2.11; החלטתו של כב' השופט דנציגר בבש"פ 4247/12 **שושן נגד מדינת ישראל**, מיום 4.6.12). הדברים נכונים ביתר שאת לגבי המשיב, אשר מימש את איומיו וביצע עבירה חמורה של הצתה תוך שימוש בבקבוקי תבערה ופגיעה ברכושו של המתלונן בביתו-מבצרו בשעות הקטנות של הלילה.

12. לאור כל האמור לעיל, תוך שאיני מתעלמת מההשפעה המטלטלת של מעצרו הראשון ומצב בתו - ועל אף המלצת שירות המבחן, קובעת אני כי אין לחרוג מהכלל בעניינו של המשיב. על כן, מורה על מעצרו

של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ד, 13 אפריל 2014, במעמד הנוכחים.

חתימה